

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **M. J.**

skazanej za popełnienie przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 3 grudnia 2024 r., kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 404/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia
w Krakowie

z dnia 15 września 2022 r., sygn. akt II K 1416/13

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
- 2) obciążyć skazaną kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie, wyrokiem z 4 kwietnia 2024 r., utrzymał w mocy, zaskarżony apelacją obrońcy wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia

w Krakowie z 15 września 2022 r., mocą którego M. J. została uznana za winną popełnienia szeregu czynów polegających na udaremnieniu zaspokojenia wierzycieli tj. art. art. 300 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. w zb. z art. 302 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to wymierzył jej karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił na okres próby 5 lat oraz orzekł obowiązek z art. 72 § 1 pkt 8 k.k.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca. Podniósł w niej zarzut bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegający na wydaniu wyroku Sądu Rejonowego przez sędziego nominowanego do tegoż Sądu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. i o nieprawidłowe rozpoznanie tego zarzutu przez Sąd Odwoławczy i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator Prokuratury Rejonowej Kraków - Krowodrza w Krakowie wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była bezzasadna w stopniu oczywistym.

Skarżący w przedmiotowej sprawie wskazał na wystąpienie bezzwzględnej przyczyny odwoławczej mającej polegać na tym, że Sąd Rejonowy był nienależycie obsadzony (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), albowiem w jego składzie orzekała sędzia powołana do pełnienia urzędu sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. Przede wszystkim trzeba zacząć od wyjaśnienia, że stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uchwale trzech Izb z 23 stycznia 2020 r. ma zastosowanie odnośnie spraw, w których orzeczenie zapadło po jej wydaniu, a więc zgodnie z twierdzeniem obrońcy, sprawa M. J. zakończonej wyrokiem pierwszoinstancyjnym z 15 września 2022 r., do kręgu tych spraw należy. Autor kasacji nie wykazał jednak jakie konkretnie okoliczności miałyby mieć wpływ na podanie w wątpliwość niezawisłości i bezstronności sądu, w osobie sędzi X. Y., która postanowieniem prezydenta z [...] 2021 r., po wydaniu przez KRS uchwały z [...] 2021 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w

Krakowie. Procedura nominacyjna, której poddała się sędzia jest z gruntu wadliwa, ale w świetle uchwały połączonych 3 Izb Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I – 4110 – 1/20) kwestię zasadności zarzutu nienależytej obsady sądu można brać pod uwagę wyłącznie wtedy, gdy zostanie wykazane, że w tym konkretnym wypadku zaszła uzasadniona wątpliwość, co do bezstronności sędziego. Takich okoliczności obrońca nie dowiódł, koncentrując się na krytyce procedury nominacyjnej przeprowadzonej przez KRS w jej kształcie z 8 grudnia 2017 r.

Nie dowiedziono też, aby w niniejszej sprawie orzekał sąd w składzie wprowadzonym ustawie, ale nieprzewidzianym przez obowiązujące przepisy dla danego rodzaju spraw. Co prawda sędzia X. Y. rozpoczęła procedowanie pierwszoinstancyjne w przedmiotowej sprawie w dniu 4 września 2013 r. jako sędzia rejonowy a zakończyła je wydaniem wyroku 15 września 2022 r. będąc już sędzią okręgowym, po tym jak w drodze delegacji Prezes Sądu Okręgowego w Krakowie, po otrzymaniu zgody Ministra Sprawiedliwości w dniu 17 listopada 2021 r., skierował ją do zakończenia spraw rozpoznawanych w Sądzie Rejonowym, w tym sprawy M. J., jednak nie doszło tu do bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Zastosowana w ten sposób w drodze art. 77 § 1 u.s.p. w zw. z art. 47b § 4 u.s.p. procedura wyprzedziła uchwałę Sądu Najwyższego z 23 marca 2023 r., który orzekł, że „Sformułowanie 'zmiana miejsca służbowego sędziego' (art. 47b § 4 u.s.p.) odnosi się wyłącznie do zmiany miejsca służbowego niepowiązanej ze zmianą stanowiska sędziego (art. 75 u.s.p.)”, a która zapadła po wydaniu wyroku skazującego w sprawie II K 1416/13 i której wykładnia wiąże ex nunc (zob. uchwała SN z 23 marca 2023 r., I KZP 15/22).

Mając na względzie Sąd Najwyższy postanowił jak w dyspozytywnej części orzeczenia.

[J.J.]

r.g.

